

Infos Froidure

De krant van de
Federatie Abbé Froidure

Le canonnier égaré en philo à Saint Louis
(photo prise en 1919).

EEN JONGE KEREL IN OORLOGSTIJD

Met dit artikel willen wij gedenken dat het 100 jaar geleden is dat Eduard Froidure zich in 1917 als oorlogsvrijwilliger aanmeldde. Het herneemt uitgebreide uittreksels uit het boek van Abbé Froidure:

“Terugblik op het verleden” Deel 1 (1899-1921).

Op 23 december 1917, op zijn 18de verjaardag, biedt Edouard Froidure zich aan in de kazerne van Nouvelle-France te Parigné-l'Évêque, dicht bij Le Mans. Voor hem was die formaliteit niets bijzonders en het woord “oorlogsvrijwilliger” steeg hem niet naar het hoofd. In deze beslissing zag hij gewoon een logische en zelfs elementaire houding.

In Parigné-l'Évêque, bij Le Mans in Sarthe, begon hij zijn opleiding tot infanterist. Hij is er drie maanden gebleven. Hij hield er een zeer slechte herinnering aan over: slecht

eten, slecht logement in bittere koude, slecht uitgerust en slecht bewapend. Als wastafels en douches moest men het stellen met de rivier.

Helemaal anders was de sfeer in het kamp La Vierge in Eu bij Tréport waar Edouard gedropt werd. Hij had immers gevraagd om bij de artillerie te gaan. Het bestuderen van een kanon, begrippen over afstand, de wetten van de zwaartekracht en van de oriëntatie werd vervolledigd door het bestuderen van granaten, hun montage en hun verschillende mogelijkheden.

“Wat een opluchting als men de engheid van de kampen kan verlaten om eindelijk naar het front te gaan waar men zich nuttig kan ten dienste stellen.” Hij werd naar de 101ste batterij gestuurd in het 6de artilleriegiment van de 6de divisie.

EDITO

Beste vrienden,

Sinds ik recent de fakkel overnam van Paul van der Straeten (die actief blijft in de Federatie) als voorzitter ben ik nog meer overtuigd, niet alleen van het goede maar van het noodzakelijke van onze vereniging en allen die zich inzetten voor de opvang van kinderen. De spreuk van abt Froidure “Een kind opvangen en liefhebben kost minder dan een gavangenis bouwen...” is actueler dan ooit.

De media staan vol verhalen over streken en misdrijven begaan door jongvolwassenen en kinderen. Ook het lot van kinderen, velen vluchtelingen, die de speelbal zijn van uitbuiters en misdadigers krijgt veel aandacht. Weinig wordt verteld over de duizenden vrijwilligers en sociale werkers die zich inzetten met passie en bekwaamheid om hun lot te verbeteren en hen op een intelligente manier te integreren in onze maatschappij. Zelf de meest cynische moeten toegeven dat de vorming en het welzijn van kinderen onze maatschappij van morgen zal bepalen.

Spijtig genoeg polariseert deze maatschappij zich meer en meer. De kloof tussen wie het goed heeft (en dit is niet enkel financieel) en wie niet, vergroot. Bepaalde bevolkingsgroepen weten zelf niet eens meer of hebben geen contact meer met wie in nood is of

>> **vervolg pagina 2**

>> **vervolg Editoriaal**

“op den dool” is. Ook daar heeft onze Federatie een rol te spelen. Iedereen bewust maken van de noodzaak de handen in elkaar te slaan, te helpen waar kan, om een betere toekomst te maken niet alleen voor deze kinderen maar voor onze hele maatschappij.

Ik maak dan ook van deze gelegenheid gebruik om elkeen te danken die door zijn of haar inzet en/of financiële steun hiertoe bijdraagt en u hoort daar ook bij.

Velen onder u hebben nog abt Froidure en zijn monumentaal werk gekend, velen niet meer. Daarom verschijnt er een artikelenreeks over deze uitzonderlijke persoon.

Ook zijn wij verheugd een nieuw lid te hebben van onze Federatie, namelijk “nederlandse benaming van het Maison d’Accueil” maar daarover leest u meer in deze uitgave.

Beste vrienden, beste lezers, nogmaals dank voor uw bijdrage en vooral : blijf ons steunen want deze kinderen hebben u nodig.

Jos Linkens
Président

Op een dag kwamen kameraden hem bezoeken en stelden hem voor om een partijtje te schaken. “Het is niet omdat ik geen zin heb, zegt hij, maar ik moet weigeren want ik ben van wacht. Maar het voorstel interesseert één van zijn vrienden die met plezier aanvaardt. Plots midden in hun partijtje, een tragische schaaakmat! Er valt een granaat en mijn kameraad wordt op slag gedood... Waarom hij en niet ik? Zou de Voorzienigheid speciaal over mij waken?”

Tijdens een mis in een kelder bij Nieuwpoort voelt hij zich onpasselijk. Hij was besmet door de verschrikkelijke Spaanse griep die toen woedde. Hij werd dringend naar het hospitaal van Bray-Dune gebracht, voorbij De Panne en juist over de grens. Na allerlei verwickelingen komt hij terecht in een overvolle barak op een strozak zonder lakens. Maar men had juist wel een laken gelegd over zijn buurman...om hem naar het kerkhof te brengen. Hij zat in de wachtkamer van het lijkenhuis! Drie dagen lag hij daar tussen leven en dood met 40° koorts. Maar het meest gevaarlijke bestond erin van deze hoge temperatuur te zakken naar 35°. Die terugval stuurde je onverbiddelijk naar het kerkhof. Bij mirakel genas hij na 7 helse dagen. Zes dagen later op 15 juni is hij perfecte lichamelijke en geestelijke conditie in Oostduinkerke op rust.

Op 12 augustus komt hij terecht op de beroemde sleutelpositie van Boesinghe, langs het kanaal van Diksmuide naar Ieper. “De kelder van het kasteel waar wij gelegerd waren zat vol ratten en slakken. Een precisieaanval moest uitgevoerd worden op de ruïnes van de kerk van Langemark die diende als uitkijkpost van de vijand. Twee duizend achthonderd meter scheidten ons van het doel dat wij moesten treffen en de hogere officieren stonden op verschillende punten om de beschieting te controleren. Acht obussen op tien waren in de roos. Wij hadden groot succes.”

“Het eerste groot algemeen offensief had plaats op 28 september. Voor het Franse front van Metz, Reims en Saint-Quentin. Voor het Engels front Arras, Béthune, de Kemmelberg en de hoek van Ieper. Het Belgisch front strekte zich uit van Diksmuide tot Nieuwpoort. Een echte vuurhaard raasde door de nacht. Het hels kabaal is afschuwelijk. Op hetzelfde moment beginnen honderden kanonnen vuur te spuwen. Hels wapengekletter, een apocalyptische situatie. Door de bliksemingslagen zagen wij

zelfs in volle nacht de hallen van Ieper op 6 km afstand.”

“De start van het grote offensief is geslaagd. Bij dageraad zien wij de eerste gevangenen verschijnen, zij die aan de moordpartij ontsnapt waren. Maar hoeveel van hun kameraden hadden het leven gelaten in het slijk van de loopgraven? Wij hadden letterlijk een bovenmenselijke taak uitgevoerd tijdens die vier dagen en vier nachten van terreur en lijden, te midden van gekwetsten en doden zonder dat wij ook maar éénmaal de kans hadden om andere kleren aan te trekken of onze schoenen uit te trekken, om ons op te frissen of gewoon uit te rusten! Volledig ongelofelijk maar toch waar. Wij hadden niets gegeten sinds het begin van het offensief “!

De ganse streek onderging de impact van de gasgranaten die zo wat overal neerkwamen.” Plots ontploft er een obus op 10 meter van mij, vlak naast een cavalierist. De ontploffing trof het paard dat in de gracht tuimelde en zijn ruiter onder zich verpletterde. De man probeerde vruchteloos zich te bevrijden maar het opgeschrikte paard begint zich te verzetten. Ik moet die kerel daar uit trekken. Tegen alle veiligheidsvoorschriften in, neem ik mijn helm en gasmasker af. Er is maar één middel om de verpletterde man te bevrijden dat is door de buikriem los te maken die de man aan het zadel vasthaakt. Ik trek en trek maar de gesp gaat niet los. Dan in een ogenblik van dwaze overmoed, tussen de poten van het paard die heen en weer sloegen, duw ik mijn knie in de buik van het paard om zo op de buikriem te duwen die eindelijk losspringt! Hoe ben ik zo kunnen ontsnappen aan de hoefslagen van een op hol geslagen paard? De cavalierist helemaal van streek, grijpt ontroerd en dankbaar mijn handen.”

“Nu kwamen wij vooruit in bevrijd gebied. Wij werden heel warm verwelkomt door de bevolking. Eindelijk de wapenstilstand op 11 november 1918! Onze batterij werd uitgekozen om op 22 november in Brussel te defileren voor koning Albert en de hoogste afgevaardigden van de geallieerden. Ik zie ons terug terwijl wij de Vlaanderenstraat ingaan onder een regen van bloemen.”

Na de oorlog in 1919, begint Edouard Froidure aan zijn hogere studies in de wijsbegeerte aan het Sint-Lodewijk-Instituut te Brussel. (zie foto).

Baron Paul van der Straten Waillet

Ons werk omvat volgende taken:

- Wij zoeken naar pleeggezinnen. Dat begint bij de voorbereiding van de opvang tot aan de komst van het kind, rekening houdend met de eigenheid van elk gezin en van elk kind.
- Wij begeleiden ook het "weer opnemen van begeleiding". Dat zijn situaties van kinderen die reeds in een pleeggezin verblijven maar in aanmerking komen voor een intrafamiliale plaatsing.
- Tijdens de plaatsing begeleiden wij het kind, zijn pleeggezin, zijn ouders en zijn achtergrond om ervoor te zorgen dat zijn levenssituatie zo positief mogelijk is.

Wij bieden dus een psychologische, pedagogische, relationele en administratieve ondersteuning met behoud van het contact met de ouders. Wij realiseren dat dankzij het multidisciplinaire ploeg van 8 personen. Zij bestaat uit een directie, een secretariaat, een team van sociale assistenten en een psychologe. Tijdens de plaatsing streven wij ernaar dat het kind leeft in een warme, evenwichtige en ontlooiende omgeving waarin het kan opgroeien met zijn dubbele band, die met zijn pleeggezin en die met zijn ouders.

Geen plaats meer!

In het kleine huis waar de vzw Pleeggezin over beschikt in het prachtige kader van het Parmentierpark, zijn slechts vier kleine kamers. Wij organiseren er tal-

rijke ontmoetingen met de kinderen de pleeggezinnen en de ouders en soms in delicate omstandigheden. Wij moeten soms het onmogelijke doen om de vereiste privacy en vertrouwelijkheid te bewaren, om een kwalitatieve opvang te garanderen en om aan alle vragen te beantwoorden. Wij hebben een uitbreidingsplan van ons gebouw voorgelegd. Een nieuw bijgebouw zal ons toelaten om onze cliënten in betere omstandighe-

den te kunnen ontvangen. Wij hopen dat dit plan in de komende jaren kan uitgevoerd worden.

Arnaud Gendrot
Adjunct Directeur

Het gebouw met zijn voorziene uitbreiding (in hout).

INFOS FROIDURE

Voorzitter

Jos Linkens

Afgevaardigd bestuurder

Jacques Sonnevillie

Redactie

Chantal Madry, franstalige editie
Bert Weekers, nederlandstalige editie

Lay-out

Gillis

Redactie

Administratie

Publiciteit

Parmentierlaan 19 bus 4
1150 Brussel

T + 32 (0)2 771 08 10

E-mail: froidure@skynet.be

Internet: www.froidure.be

BE 33 210-0398955-46

FAF VZW KLEINE DENNEN

Dit nummer wordt u gratis aangeboden.

Wij rekenen op uw vrijgevigheid om onze actie te steunen.

Fiscaal attest voor giften vanaf 40 €.

Als lid van de Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving, verzekeren wij u transparante rekeningen en toegang tot informatie.

